

# עוט מאשקלון, שנימול בצורה לקויה מעוררת ויכוח עקרוני ליה: שחיטה או ניתוח?



חוקי הניתוח האלמנטריים, ואפילו הוא זקן שידיו רועדות ועיניו כהות.

## „החליש כוח תאוות-המישגל“

כי מוזכר כינוסים של רבנים, הם הוגשו תזכירים של עשרות רופאים מומחים, שביקשו לבטל את המילה. הוא כיבא את דעותיהם של חוגים יהודיים ולא יהודיים על עניין המילה. הפילוסוף היהודי פילון הסביר בעיקבות הרודוטוס כי מטרת המילה היא לקנות ול" טהר את אברי ההולדה ולמנוע בעד מחלות. אך הוא מוסיף ואומר כי על-ידי כריתת הערלה חפץ המחוקק להחליש את כוח תאוות-המישגל. „אין זו שאלה מוסרית. זהו נסיון להחזיר את ההכרה המדעית בכך שכל סוגי החיתוכים, לרבות חיתוך הערלה, מו" קים לפעולות הדם וההורמונים בגוף. נביא את העובדות המדעיות והן תכרענה. ההגיון הבריאי והמבחשבה המדעית יתגברו על הרגליכ דתיים מקובלים מדורות. מנהגי ה" חיתוכים יבטלו ויעלמו, כמו שבוטלו ה" קורבנות ואמונות אחרות במשך דורות.

וימשיכו למסור לידיו את התינוקות הרכים, למילה.

## ההפקרות ניצחה

פני שנתיים אור שר-הבריאות ה" מפ"מי, ישראל ברזילי, עוז — והחל בניסוח חוק מיוחד נגד ההפקרות במיקצוע עדין זה. אך החוק לא הונח על שולחנה של הכנסת. הוא גם לא הגיע לכלל דיון בשום דרג אחר. הוא פשוט נגנז. כאשר שמעו החוגים הדתיים על כחנתו של ברזילי, הם הקימו קול זעקה גדולה ומרה. החוק הוסר מסדר היום והמוהלים הפרטיאנים המשיכו להשתולל. בעוד משרד הבריאות על פקידיו ושרו, נכנע זמנית להפקרות, המשיך במלחמה זו אדם בודד, אורה אשר היה רחוק מבעיות רפואה או דת. היה זה פקיד בית-משפט השלום בתלאביב, פנחס רבי. ביום בו פורסמה בעתונות תביעת ה" פיצויים של ההורים מאשקלון, הוצף תדרו הקטן של רבי במבקרים. „מזל טוב, אולי

למשל, בספר ברית-אברהם שנדפס בהוג" גריה כי „במיקרה של שטף דם בלתי רגיל מהמילה יש לשתום יפה את המקום זורם הדם בגללי סוסי וללחוש לחשים, יש להניח שנמצאים בעולם עד היום מוהלים הבטוחים כי זו השיטה הבדוקה והבטוחה ביותר לעצור בעד זרימת הדם מהפצע השותת.

המילה היא ניתוח. לא ניתוח מסובך, אך בכל זאת ניתוח. ואם ניסה אדם ביש" ראל לבצע ניתוח כלשהו, אפילו הרבה יותר פשוט מניתוח המילה, מבלי שיהיה רופא — הוא עלול להיאסר עלי-כך. אבל מילה — זה משהו אחר. מילה מותר לכל אחד לעשות. אין חוק שיאפשר לפקח על עבודת המוהלים.

בישראל פועלים כיום מאות מוהלים. רק 130 מהם נמצאים תחת פיקוח כלשהו. פיקוח זה מתבטא בקיומה של ועדה משו" תפת מטעם משרד הבריאות, משרד הדתות והרבנות הראשית, הבודקת את כשרותם הבריאותית וההלכתית של המועמדים לת" קידי מוהלים.

המוהל בעל הנסיון, המופיע בפני ה-

## הקורבן

בן השנתיים. בגלל אסון המילה שלו התעורר השבוע הויכוח על מהות מיקצוע המוהלים.

אחת את הטעויות המדעיות שמכיל, לדעתו, הספר.

## „הפארטיזנים — אסון“

פרו של רבי אין לו סיכוי שית" קבל באחירה השורת בישראל כיום. אולם עבודתו לא היתה לשוא. לפחות חלק אחד של ספרו — החלק הדן בפיקוח על המוהלים — זכה לתשומת-לב רבה.

גילה השבוע אחד המוהלים הוותיקים והמנוסים בתלאביב, הרב ד"ר (לרפואה) יעקב חזן, „הועדה המחלקת את האישורים לא יכולה להיות אחראית עבור המוהלים, כשם שהאוניברסיטה המחלקת דיפלומות אינה יכולה להיות אחראית בעד פעולות הרופאים שהיא מלמדת. המוהלים הפארטיזנים הם ממש אסון. בהעדה נתקבלו הרבה מכתבים מאת רבנים במעברות וישובים מרוחקים בהם מתחננים שיבקשו את עזרת המשטרה נגד אנשים המציגים את עצמם כמוהלים וגורמים לאסונות חמורים — ואפילו מיקרי מות אצל התינוקות שהם מלים.“

כאשר מוהל פארטיזני כזה מצליח לקשור קשרים עם רופאים או אחיות בבתי-חולים, הם מפנים אליו הורים — ואז מובטח עתי- דו.

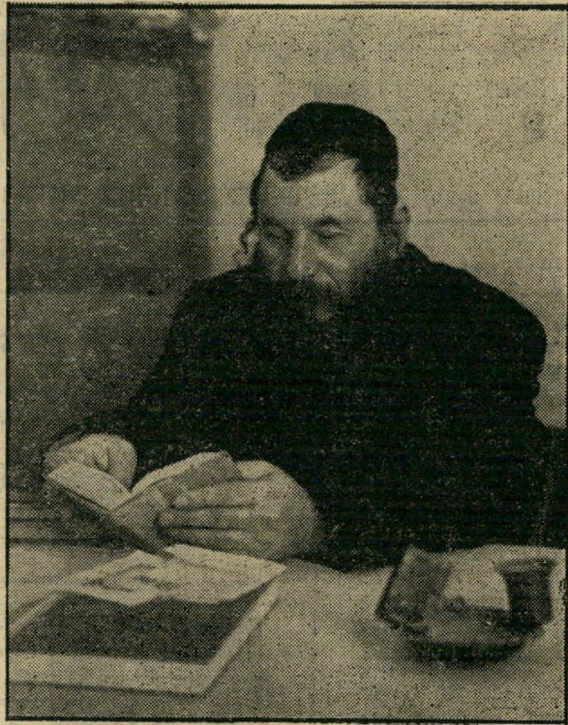
פחות מובטח הוא עתיד הילוד הרך ש" אבריו הצעירים נחתכים בידיים מוזהמות, נמצאים בפה ששיניו מרקיבות וליחתו נר" שאת חידקי מתולת.

„יכול להיות שהמשפחה היא שלא אמרה על הנקיון.“ מסר השבוע הרב פריד את דעתו על האסון שקרה לתינוק אותו מל. „ובגלל זה הוא קיבל אינפקציה. כמו שפעם הלכתי לבקר ילד, יום אחד אחרי המילה, אני פותח את התחבושת ונהיה לי שחור בעיניי. המקום היה מכוסה אבקה שחור רה.“

„שאלתי מה זה. אז האמא של התינוק אמרה לי שבאה אשה זקנה שגרה שם ו" אמרה לה שאם רוצים שהפצע יבריא מהר, צריך לשפוך עליו אבקה של פחמים. טוב שהעברתי אותו מהר לבית-החולים. יכול להיות אפילו שהילד הזה אותו הילד ששמו לו פיה. אני כבר לא יכול לזכור.“

גם נציג משרד הדתות בוועדה המפקחת עם מוהלים שלידי הרבנות הראשית, דב כהן, מסתייג מאוד מתביעת המשפחה. „זה נראה לי כנסיון לסחיטת כספים.“ הוא מנסה להתעורר היועץ המשפטי של משרד הדתות להכין חוק מוהלות.

עד אז, מודה כהן: „לפעמים תותכים פחות מדי, או צריך לתת עוד פעם. לפע" מים תותכים יותר מדי, או זה מתרפא — לפעמים זה קשה. אבל מוהל שיתתן יור" ריד אבר שלם — צריך להיות עזר.“



## לא מוסמך

הוא הרב דוד פריד (54) מאש" קלון. אולם הוא וחבריו יכולים במלאתם באין מפריע. אין חוק שיעכב בעדם.

אפילו המטרה המקורית הפרהיסטורית הסירוסית, כפי שקבעו הרמב"ם ואחרים, ש" הכוונה במילה היא להחליש את תאוות ה" מישגל ולסרס ולהפחית את הפוטנציה ה" מינית, לא הושגה. כי גם במטרה זו השיגו את ההופך, כיוון שרבים מהנימולים נגועים בתאוות מין בלתי מרוסנת. חיים הם בגירוי מיני פסי ופסיכי מתמיד, והרבה מהם שוקעים בתאוות-מישגל בלתי מרוסנת.

מי שמכיר את הנימולים במזרח, את ה" תורכים, הפרסים והערבים באסיה ובאפ" ריקה, יודע את יחסם הגס והפראי לאשה, את שיחותיהם הפורנוגרפיות ובעניני מין מתוך משיכה לא טבעית לחיי זנות ולהרפתקת זרע. מאכלים רבים ותכלינים רבים משמים במזון בארצות המזרח, משמשים למטרה אחת ויחידה: לעורר ולהרגיז את התאוה המינית. בעלי המילה הפכו לבעלי-תאוה חולניים, בעלי רגשות מיניים לא נורמליים. מצד שני, הנפך חלק מהם לאינפנטילי בגוף וברוח.“

החוגים הדתיים התנפלו בשצף-קצף על רבי, שהסתתר תחת הסכדונים צ. בר"טובה ועל ספרו, „רק שיטתו המאנצי והפרוטרו קולים של זקני ציון יש ביכולתם להתחרות באנטישמי העברי, המתקדם, הנה שלפ" ינו“, כתב רופא דתי בהצופה „קשה היתה עליו המלאכה לקרוא ספר משמיץ ומבולבל זה“, מודה הרופא הכותב, ומפרט אחת ל-



## מוסמך

אידיאלי הוא ד"ר יעקוב חזן, רופא ורב כאחד. חזן (59) הוא אחד הידועים והאהודים שבין המוהלים בתלאביב. חזן מקיים רשימה מדוייקת, בת עשרות שנים, של כל התינוקות שמל. בצילום, חזן בפעולה.

ועדה, צריך רק להוכיח כי הוא בריא ב" גופו ויודע את ההלכות הקשורות בביצוע המילה. המוהל המתחיל, מתחייב גם לעבר תקופת התמחות אצל מוהל ותיק יותר — ורק לאחר מכן הוא מופיע שוב לפני ה" ועדה — בה יושבים גם מספר רופאים — מדגים את עבודתו וזוכה להסמכה. אכן, לוועדה הזאת אין כל סמכות חוקית. בתי-חולים ומוסדות-רפואה אחרים מקפידים אומנם, שלא להעסיק מוהלים שאינם מצו" דים בתעודת סמיכות של הועדה הבוחנת; אולם אלה אינם שטח-הפעולה היחיד של המוהלים.

## אבותיהם ואבות-אבותיהם

אות מוהלים אחרים פועלים במדינה, ביחוד בריכווי העולים. כשכא מוהל כזה, זקן ותיק מכפר פרימיטיבי בצפון-אפריקה למשל, ומתחיל להפעיל בטבעיות גמורה, את סכינ"ו על תינוקות סביבת מגוריו בארץ, לא יהיה מי שיוכל לעכב בעדו. זקן כזה יכול להיות חולה, או שחפן. הוא יכול שלא לדעת נטילת ידיים מה. אין שום חוק שאפשר להפעיל נגדו כדי להפסיק את מלאכתו ההרסנית. קשה גם להסביר לאנשי כפר כי המוהל שמל את אבותיהם ואבות-אבותיהם מסכן את חיי הילדים. הם משט לא יאמינו —